

Credința în viața de zi cu zi

A scrie o carte despre cum să-L urmezi pe Isus este pentru unii mult mai ușor decât a trăi zilnic pe urmele Lui.

A citi o carte despre viața de creștin este de asemenea mai ușor decât a fi creștin – mai ales în lucrurile mărunte ale vieții de zi cu zi.

A avea și a primi cunoștințe duhovnicești este ceva – a acționa conform cunoștințelor duhovnicești este cu totul altceva.

Trăirea credinței – o provocare!

Creștinii suferă adesea din cauză că așa de puțin din ce au cunoscut se arată în viața lor. Adesea trăiesc într-o contradicție între gândirea lor creștină și viața zilnică. Multe din cele la care am cugetat nu le-am „crezut“ niciodată cu adevărat; numai ce am și „îndrăznit“, am crezut cu adevărat sau „am arătat în credință“.

În ce privește statornicia credinței noastre, nu este nimic de lăudat și de fălit. Credința noastră este ca o barcă mică, asemenea unei „coji de nucă“, aruncată încoace și încolo pe marea vieții, amenințată de vânt și valuri. Dacă nu ar fi mâna Domnului care să țină barca și să o conducă la țință, ea s-ar fi scufundat de mult. Faptul că credința noastră nu se pierde în furtunile vieții, este doar datorită credincioșiei lui Dumnezeu.

Viața de zi cu zi

De fapt nu numai furtunile mari amenință credința noastră. Adesea este vântul ușor al monotoniei zilnice, în care ne vine greu să ne arătăm credința. Ce credem duminica, trebuie să

trăim și în viața de zi cu zi. Ce lăudăm din priosul sentimentelor, trebuie să facem și atunci când nu ne merge așa de bine. Viața de zi cu zi este adesea nedramatică, seacă, cumpănită, puțin entuziastă. Dar tocmai atunci ar trebui să arătăm credința noastră.

Petru și problema lui

Când Domnul Isus a fost pentru ultima oară în cercul ucenicilor Săi, i-a spus lui Petru: „Chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.“ Petru L-a contrazis energic: „Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine“ (Matei 26.34, 35). Petru era pregătit pentru dureri mari, chiar pentru moarte. El se vedea poate în duhul înconjurat de sute de dușmani, care îi cereau să renunțe la Isus sau va fi condamnat. Și apoi, spre mirarea și groaza multora, se va recunoaște de partea Domnului – aceasta era „convingerea credinței“ lui, dar mai degrabă era „supra-apreciere“. El ar fi mers mai degrabă la moarte decât să renunțe la Domnul său.

Dar ce s-a petrecut a fost aproape un lucru obișnuit, așa cum se întâmplă între oameni, nu un atac frontal vizibil împotriva lui Petru. Isus a fost luat prins. De ucenicii Lui, care erau gata să moară, nu se interesa nimeni. Petru se afla în curtea care aparținea palatului marelui preot. Acolo erau numai câțiva soldați, probabil de grad mic, câțiva slujitori și nimeni altcineva (citește Matei 26.69-75).

Marele eveniment, marele atac asupra lui Petru nu avusese loc. Probabil pe acesta Petru îl aștepta. A fost pregătit pentru orice, dar nu pentru o slujnică „obișnuită“. Cine se uită la evenimente mari, este în pericol să rateze în cele mici.

„Însă eu sunt totdeauna cu Tine, Tu m-ai apucat de mâna dreaptă“ (Psalm 73.23).

Viața noastră de credință constă mai mult din evenimente mici decât din evenimente mari. Credința trebuie să se dovedească în lucrurile mici, care se repetă adesea. În viața de zi cu zi, în viața obișnuită trebuie să crezi. Ea este adesea monotona. De ziua de duminică te poți bucura, dar când vine viața de zi cu zi...

Singur în viața de zi cu zi? Niciodată!

Ce ne spune Sfânta Scriptură despre viața de zi cu zi? Aceasta apare adesea, cuvântul în sine numai o dată, și anume în forma lui originală: viața de zi cu zi vine de la „toate zilele“. Ce se spune în Biblie despre aceasta? Sunt toate zilele monotone? În Matei 28.20, Domnul Isus spune: „Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.“ Aceasta înseamnă: „Eu sunt cu voi în toate zilele, tocmai în viața de zi cu zi!“ Poate te temi de ziua de mâine, te temi de viața de zi cu zi. Domnul Isus îți spune: „Bucură-te de mâine. Bucură-te de viața de zi cu zi. Eu sunt totdeauna cu tine. Eu sunt cu tine în viața ta de zi cu zi, tocmai când îți pare așa de grea, când ești obosit și distrus: Eu sunt aici. Poți conta pe Mine. Tu nu ești niciodată singur.“

„Viața obișnuită de zi cu zi“ este deci pentru un copil al lui Dumnezeu nu chiar așa de obișnuită. Ea stă sub promisiunea neobișnuitului, și anume prezența permanentă a Domnului nostru. „Eu sunt cu voi în toate zilele.“ Indiferent că tu te gândești la El sau nu, El este aici. Când suntem necredincioși față de Domnul, El este și rămâne toate zilele credincios, de aceea va face totul ca noi să putem savura iarăși părtașia cu El. Când cădem în păcat, harul și îndurarea Sa sunt noi în toate zilele. Dacă devenim căldicei în dragoste, dragostea Sa față de noi rămâne toate zilele ca un jar fierbinte.

Nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Dumnezeu, în nicio singură zi. Noi suntem la El în mâini bune. Când trebuie să te trezești dimineața devreme, pentru că începe schimbul, tu ești în mâini bune. Dacă astăzi stă în fața ta o mare încercare, tu ești în mâini bune. Dacă nu știi cum să termini toată treaba în casă, tu ești în mâini bune. Dacă medicul constată o boală gravă, poți să știi: și atunci eu sunt în cele mai bune mâini.

„Eu sunt cu voi în toate zilele.“ Aceste cuvinte să ni le spunem în fiecare zi și să

constatăm: noi nu suntem singuri în lucrurile mărunte ale vieții de zi cu zi. Noi nu suntem singuri când valurile durerii ne răstoarnă în adâncuri reci. Noi nu suntem singuri, chiar dacă uneori așa simțim. „Și nimeni nu le va smulge din mâna Mea“ (Ioan 10.28).

Răspândește raze de soare!

Raza de soare nu se aude, dar are cea mai mare putere pe pământ. Vara dă zilnic câmpurilor și pomilor o binecuvântare nesfârșită, iar iarna înveselește sufletul și îl face fericit. Soarele atrage zilnic fără zgomot cantități imense de apă din mare. Această cantitate de apă se înmagazinează în nori și apoi cade sub formă de ploaie pe pământ și udă ogoarele și înviorează oamenii și animalele. – Și ce blândă este raza de soare! Ea cade pe fața noastră și ne înveselește.

Raza dragostei poate fi răspândită fără zgomot. Întâlnim un cunoscut pe stradă, iar zâmbetul lui, salutul lui de dragoste ne face pe noi, care poate eram puțin apăsăți de împrejurările vieții, mai veseli. Există mulți dintre aceia care răspândesc fără zgomot o asemenea rază, iar acolo unde cade această rază, dispare grija, și dă o binecuvântare ascunsă, de neexprimat.

Toată lumea se aseamănă unui ogor înțepenit de frigul iernii; totul este pustiu și înghețat. Cât necaz, câtă mizerie, cât păcat, câtă rușine, jale și durere există! Aici trebuie să fim ca și copiii iubiți ai lui Dumnezeu urmași ai lui Dumnezeu și să umblăm în dragoste. Fiecare răscumpărat poate răspândi raze de soare!

Domnul ne îndeamnă: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri“ (Matei 5.6).

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba